

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
19 DE NOVEMBRE 2023
DIUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY
Any 71. suplement núm. 4.150**

**DURANT LA SETMANA DEL 20 AL 26 DE
NOVEMBRE PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns 20: en acció de gràcies. **Dimarts, 21:** dif. de la parròquia **Dimecres, 22:** dif. De la parròquia. **Dijous, 23:** Segunda Méndez Pérez. **Divendres, 24** Intenció particular **Dissabte, 25:** Teresa Portolas. **Diumenge, 26:** dif. fam. Quintanas. Dif. fam. Renter Arisa; Miquel Bataller; Josep Isern Aulet; M. Teresa Aymerich Ros

**DURANT LA SETMANA DEL 20 AL 26 DE
NOVEMBRE, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte, 25: en acció de gràcies.
Diumenge, 26: Joan Turbau

**Parròquia de Sant Josep
Girona**

**La Paraula
és vida**

TROBADES MENSUALS OBERTES A TOTHOM

Cada mes una **Paraula** extreta de la litúrgia del mes i comentada

Cada mes un espai per compartir **vivències** quotidianes sobre aquesta Paraula

Cada mes un temps per enfortir la **comunitat** cristiana

La propera trobada serà el

**DIJOURS
23 / NOVEMBRE / 2023**

a les 8 del vespre a la
Parròquia de Sant Josep

Pregària de la Mare Teresa de Calcuta

El dia més bell: **avui.**

La cosa més fàcil: **equivocar-se.**

L'obstacle més gran: **la por.**

L'error més gran: **abaixar els braços.**

L'arrel de tots els mals: **l'egoisme.**

La distracció més bella: **la feina.**

La pitjor derrota: **el desànim.**

Els millors professors: **els nens.**

La primera necessitat: **comunicar-se.**

El que fa més feliç: **ésser útil als altres.**

El misteri més gran: **la mort.**

El pitjor defecte: **el mal humor.**

La persona més perillosa: **la mentidera.**

El sentiment més roï: **el rancor.**

El regal més bell: **el perdó.**

El més imprescindible: **la llar.**

La ruta més ràpida: **el camí correcte.**

La sensació més grata: **la pau interior.**

L'esguard més eficaç: **el somriure.**

El millor remei: **l'optimisme.**

La major satisfacció: **el deure acomplert.**

La força més potent del món: **la fe.**

Les persones més necessàries: **els pares.**

La cosa més bella de totes: **L'AMOR**

**MEMÒRIA DE LA DEDICACIÓ DE L'ESGLÉSIA
DE SANT JOSEP (21 de Novembre de 1954)**

Aquest proper dimarts dia 21 de novembre farà 69 anys que el bisbe de Girona, Josep Cartaà Inglés va dedicar solemnement aquest temple parroquial. Avui en fem memòria agraïda per tantes persones que hi viuen la fe i els ajuda a créixer en totes les dimensions. Cal donar-ne gràcies a Déu!

Grup de cant a la parròquia de sant Josep

Volem anar creant un grup – o grups- de cant estables per a millor les celebracions a la parròquia de sant Josep. Si toques algun instrument, o vols venir a cantar a les misses t'animen a que formis part del grup de cant!!! Podeu contactar amb Mn. Jordi. Moltes gràcies i esperem anar fent grup, en sinodalitat i caminar junts per ser persones agraïdes!!!

Administradors...

Una de les tasques essencials com a cristians és actualitzar el llegat de l'evangeli perquè aquest sigui viu i actuant avui. Per garantir la vida de tota institució sempre es essencial l'adaptació, avui i demà, una i una altra vegada!

En aquesta situació de “diàspora” que vivim com a església en la societat occidental; en un context d'anar-se “aprimant” les comunitats cristianes; en aquesta crisi-hivern de vocacions sacerdotals i religioses; i amb moltes tensions existencials, socials, polítiques i culturals... ens toca de ser administradors fidels de l'evangeli; tal com ens recordava el papa sant Pau VI el 1975 ***“L’Evangeli que ens ha estat confiat és també paraula de veritat. Una veritat que fa lliures i que és l’única que procura la pau del cor: això és el que la gent va buscant quan els anunciem la bona nova. Veritat sobre Déu, veritat sobre l’home i el seu misteriós destí, veritat sobre el món. Veritat difícil que busquem en la paraula de Déu i de la qual nosaltres no som- ho repetim una vegada més- ni els amos ni els propietaris, sinó els dipositaris, els proclamadors, els servidors”*** (EN 78) Aquestes paraules encara són ben actuals i essencials en aquest temps d'intempèrie i d'encreuaments de camins, de fragilitat i de recerca de noves formes de ser Poble de Déu. La tasca no es fàcil ni hi ha receptes pre cuinades...

Però aquesta realitat que vivim com a Església és pot ser la manera de com Déu té per recordar-nos que nosaltres només som servidors del seu amor i germans de la vida que Déu dona a cadascú en aquesta humanitat. Ell ens dona la llum i la saviesa, la força i l'alè de l'Esperit per discernir “els signes del temps”; i nosaltres continuar i fer present el seu evangeli pels viaranyes d'aquesta humanitat.

Però, ¿com podem viure i ser “administradors” en un món on Déu és el gran “absent”, en una societat “fragmentada” i “individualista” de cultura “post cristiana”? No tinc les respostes i si moltes preguntes! Vivim en uns moments de grans paradoxes: tenim unes reflexions sobre el sentit de l'Església i de ser Poble de Déu (concili Vaticà II) de gran valor teològic i pastoral, però en canvi són uns grans desconeguts per la gran majoria dels fidels! En aquest temps tant complex – en tots els sentits – que vivim no resulta gens fàcil entendre el sentit de ser “Poble de Déu”, de comunitat de seguidors de Jesús, de la dignitat baptismal de tots, en el ple sentit sinodal de la diversitat en la unitat d'una mateixa fe de manera inclusiva, de tots...

Som administradors- servidors- des de la nostra pròpia fragilitat i feblesa humana, més cap endins que cap enfora, però sense posar límits al seu amor en la vida de cada persona. Només aquell que se sap administrador sap que hi ha algú més gran que ell, algú transcendent, el misteri infinit de Déu.

Jordi Reixach i Masachs

Girona, 19 de novembre de 2023